

БССР ПАВІННА СТАЦЬ ТАРПЯНЫМ ДОНБАСАМ

Сёння 27 маладых спецыялістых уваходзяць у строй барацьбітоў за тарпняны Донбас

УДАРНАЕ ПАДМАЦАВАНЬНЕ

Першай і цэнтральнай задачай для выканання лезунгу: „ператварыць Беларусь у тарпняны Донбас“, каб перавесці ўсю прамысловасць Беларусі да канца 5-цігодкі на тарпняны апап, зьдзяляцца вынаходныя праграмы адабычы 705 тыс. тон торпу, як высунула па сустрэчнам пляну „Чырвоная Зьмена“.

Механізацыя торпаздабычы павінна адыграць рашаючае значэнне ў выкананні гэтых задач. Пры наяўнасці значнага недахопу рабсін, механізацыя вытворчасці, скарыстанне фрэзераў значна паскорыць працэс адабычы торпу, уздыме торпа-прамысловасць да ўзроўню, які забяспечыць выкананне праграм 3-га, рашаючага.

Аб рашаючым значэнні механізацыі торпапрамысловасці досыць красамоўна сведчыць той факт, што шкоднікі ў сваіх плянах асабліва месца адводзілі зрыву механізацыі сабудаўніцтва.

Рамзін кажа, што акрамя спазнення разведак і падрыхтоўкі балот, асноўная стаўка была на тармажэнне фрэзернага спосабу адабычы торпу (Крыжановскі „Шкодніцтва ў энэргетыцы“).

ЦК ЛКСМБ пастанаўляе: неадкладна разгарнуць падрыхтоўку да пачатку торпэзону.

Асаблівую ўвагу неабходна звярнуць на выкананне пастановы ЦК аб мобілізацыі 1000 комсамольцаў для сталей працы на торпаводах, каб яны (комсамольцы) сталі праваднікамі ударных метадаў працы, павялі за сабою ўсю масу рабочых торпаводаў на выкананне вытворчых плянаў, зрабіліся, пры ўдзеле і дапамозе ўсяго комсамолу, практычнымі выканаўцамі ўсіх мерапрыемстваў па ператварэнню Беларусі ў тарпняны Донбас.

У барацьбе за выкананне гэтых задач за выкананне сустрэчнага пляну торпараспрацоўкі 1931 году, новы атрад спецыялістых павінен давесці сваю адданасць задачам, высунутым пяцігодкаў у чатыры гадзі.

Гэты атрад спецыялістых, падрыхтаваных савецкай навучальнай установай, ёсць чарговае падмацаванне торпапрамысловасці.

Гэта падмацаванне павінна стаць і стане ударным.

АЖЫЦЦЯВІЦЬ ЛЭЗУНГ--„БЕЛАРУСЬ--ТАРПЯНЫ ДОНБАС“

1000 комсамольцаў на торпараспрацоўкі, даць пазыку „ператварыць Беларусь у тарпняны Донбас“

Пастанова бюро ЦК ЛКСМБ аб падрыхтоўцы да сезону торпараспрацоўкі

1. Лэзунг, высунуты Ч. 3. аб пераводзе да канца 5-цігодкі ўсёй беларускай прамысловасці на тарпняны апап і газетай „Комсомольская Правда“ аб „ператварэнні Беларусі ў тарпняны Донбас“, зьдзяляцца зусім жыццёвым і неабходным.

Аб гэтым сведчыць наяўнасць у БССР 520 тысяч забалоцных га, за час у 1200 тысяч тон сухога торпу і гэта яшчэ раз падкрэплівае мажлівасць ажыццяўлення высунутых лэзунгаў.

2. Бюро ЦК лічыць, што ажыццяўленне лэзунгу „ператварыць Беларусь у тарпняны Донбас“ і пераводу ўсёй прамысловасці БССР да канца пяцігодкі на тарпняны апап залежыць ад выканання плянавых заданняў гэтага году, якія выражаюцца ў 658 тысяч тон, прынятых Белторпам па пляну і сустрэчнам, высунутаму Ч. 3. у 705 тысяч тон. Выкананне гэтых лімбаў пры разгортванні баланшчых тэмпаў работы забяспечыць у 1933 годзе торпаздабычу па БССР у 4 міль. тон, што адпавядае запатрабаванню нашай прамысловасці.

Аднак, падрыхтоўка да торпэзону разгортвання неадкладна марудна. Раённыя комсамольскія арганізацыі неадкладна павінны звярнуць торпаздабычу для БССР. Дрэна праходзіць вярбоўка рабочае сілы. Торпаводы не забяспечаны належным абсталяваннем, не мобілізаваны ўнутраныя рэсурсы, слаба разгорнуты сацыялістычны формы працы на торпаводах.

На падставе ўсяго гэтага, ЦК ЛКСМБ пастанаўляе:

1. Неадкладна разгарнуць падрыхтоўку да пачатку торпэзону. Прапанаваць РК мобілізаваць увагу ўсёй комсамольскай арганізацыі і рабочай моладзі на ажыццяўленне лэзунгу „Ператварыць Беларусь у тарпняны Донбас“.

2. Звярнуць асаблівую ўвагу на механізацыю торпаздабычы і забяспечыць торпаводы неабходнымі вэрштатамі і абсталяваннем. Завод „Варшавы“ павінен прыкласці ўсе сілы да таго, каб забяспечыць сваю часовы выпуск патрэбных торпамашын.

3. РК ЛКСМБ павінны забяспечыць падрыхтоўку і правядзенне культма-свай работы сярод рабочых тарпнянікаў. Для гэтага патрэбна прымацаваць да кожнага торпаводу ня менш як па 2 арганізатары-масавікі на ўвесь сезон.

4. Мобілізаваць 1000 комсамольцаў для сталей работы для торпаводу. Даручыць арганізацыі сумесна з эканамічным аддзелам распрацаваць разведку па раёнах. Тэрмін сканчэння мобілізацыі ўсталяваць 5 мая.

Прысціць Белторп арганізацыі спецыяльна тэаграфічныя курсы для мобілізаваных комсамольцаў, накіраваўшы іх у якасці дэсантаў, култробніцаў і г. д.

Лічыць неабходным арганізацыю спецыяльнага камбінату па падрыхтоўцы кадраў для тарпнянай прамысловасці.

5. Прапанаваць вытворчым колектывам ЛКСМБ, прадпрыемствам, якіх уваходзяць на тарпняным апапе, прывесці адпаведную работу з тым, каб перавесці прадпрыемства на апап фрэзерным торпам, дэска ўважыць уся сваю работу з ячэйкай ЛКСМБ торпаводу, пераносячы туды вопыт па арганізацыі сацыялістычных форм працы і барацьбы за праміфліяцыю.

Улічваючы дрэннае становішча „мас-шовага транспарту для перавозкі торпу, прапанаваць усім комсамольскім арганізацыям узняць яго пад сваю асаблівую ўвагу, арганізуючы рал масавых мерапрыемстваў для правільнай і плынай работы транспарту.

6. Адобрыць ініцыятыву Ч. 3. і „Комсомольской Правды“ аб стварэнні ўсеагульнага кантролю над ажыццяўленнем лэзунгу: „ператварыць Беларусь у тарпняны Донбас“. Прапанаваць комсамольскім арганізацыям Хаміка-ахнолётчыка тэхнікуму, Горайскай Акадэміі, ВСНП, Дзяржплану, Белкоопсаду і інш. тэрыторыя ўключыць у правядзенне гэтага кантролю. Прапанаваць РК ЛКСМБ аказаць усмерную дапамогу Ч. 3. і „Комсомольской Правды“ у арганізацыі скразняга кантролю і пастоў.

7. Патрымаць ініцыятыву Ч. 3. аб выпуску спецыяльнай уагтры-рэспубліканскай пазыкі „ператварыць Беларусь у тарпняны Донбас“.

Прысціць НКФ і ЦВК аб выпуску пазыкі.

8. Праз месяц правесці выкананне гэтай пастановы.

27 піонэраў механізацыі вытворчасці

Стары, мала механізаваны машынафармаваны спосаб адабычы пі-якім разе не забяспечыць уз-тэтых тэмпаў узняцця торпапра-савасці.

Як у вугальным Донбасе кір-ня можа забяспечыць выкананне лімбаў 5-цігодкі без урубавай ма-шыны, так і ў тарпняным Донбасе ўрубавай машынай павінен быць фрэзар, мала і вялікі гідратар, які паскарэць працэс адабычы зьмяшчаюць колькасць рабочага аб-скагоўваючага персаналу ў 25-30 разоў у параўнанні з машына-фармаваным спосабам, значна павялічаюць цяжкую працу рабоча-тарпняніка.

Пры значным недахопе рабсін, якая вельмі адчуваецца ў торпа-прамысловасці, механізацыя торпа-адабычы адыграе рашаючае зна-чэнне ў справе выкавання вы-творчых праграм 3-га рашаючага году. Механізацыя павінна сабекошт торпу і гэтым самым зробіць яго яшчэ больш рэнтабельным у параў-нанні з іншымі відамі ападу.

Механізацыя торпаздабычы ўп-равада ў адсутнасць кваліфіка-ных кадраў. Выпускаемыя сёння 27 тэхнікум торпапрамысловасці

павінны адыграць значную ролю ў справе механізацыі торпаздабычы. 27 тэхнікум добра падрыхтаваны, знаёмы з апапай дэсантаў тэхні-торпаздабычы, адыграюць значную ролю ў барацьбе за мах-нізаванне „тарпняны Донбас“.

Новых спе-ціальных неабходна сфармаваць у тэх-нічнай перабудове торпаздабычы, каб забяспечыць вы-кананне і пера-выкананне прам-філіяцыю торпа-прамысловасці на новай ўзмоцненай тэхнічнай базе.

Новыя спецы-ялісты павінны бу-Старшыня профко-му Куцінкі.

дужа змагацца за механізацыю ра-вам з усімі працаўнікамі торпапра-мысловасці, шчыльна звязаныя ў сваёй штодзённай працы з гра-мадзкімі арганізацыямі, навучальнай установай, Белторпам.

Пачатак зроблены. Выпускнікі ўключыліся ў рады пастоў „Чыр-вонай Зьмены“ па скразному кан-тролю механізацыі беларускай торпа-прамысловасці.

Г. Лагуноў.

Быць прыкладам ударнай працы

15-га красавіка г. г. беларуская торпапрамысловасць атрымлівае першы атрад тэхнікум. Гэты выпуск меў шмат дзяка-дзі ў сваёй вучобе. Адсутнічалі спе-цыялісты выкладчыкі, недастат-ва была абсталяванне лабараторы і габітацы. Але на гледзячы на ўсе гэтыя цяжкасці выпускнікі добра падрыхтаваны для самастойнай пра-цы на вытворчасці.

Дзякуючы сапраўды ударнай пра-цы выпускнікоў, шчырокаму разгор-тванню сацыялістычнага і ўдарніц-тва—яксьць вытанаванне навучаль-нага пляну добра. Аб гэтым адзна-чалі і спецыялісты, якія пры-ждалі з Масквы для выкладання спецыяльных дысцыплін.

Сацыяльны склад выпускнікоў вельмі вытрыманы. Гэта—у боль-шасці рабочыя, дзеці рабочых і сялян-беднякоў. Яны добра разуме-лі паставы партыі і ўлады аб падрыхтоўцы пролетарскіх кадраў.

У барацьбе на выкананне і пе-равыкананне праграмы торпаздабы-чы гэтага году, выпускнікі павінны навазда прыклад сапраўды ўдар-най працы чырвоных спецыялістых.

Дырэктар Менскага Хаміка-Тэхнічнага тэхнікуму Чэмохман

МІНАЮЦЬ ГАДІ

1928/29 г. г. Пры Менскім полі-тэхнікуме адчынілася аддзяленне а-павым ухілам. З іху прывяты студэнтаў—25. комсамольцаў. А-ау-ж комсамольцы тарпнянікі па-чэнь барышчу з дрэннымі на-сцярод некаторай часткі студэн-за наладжванне ўдзянае вучобы. Другая палова навучальнага ў тарпнянікаў сьвята. Арганіза-асобная комсамольская ячэйка. самольцы больш упарта змагаю-пачепшанне вучобы і згурта-вакол сябе беспартыйных студэн-Самасборніцтва і ўдарніцтва ў-дзённых працы. Курс цяжка пас-хова канчае вучобу.

1929/30 г. г. Тарпнянікаў прыбы-Ужо існуюць 2 курса і два ў-прамысловы і сельска-гаспадар-Усяго навучаецца 60 асоб, з і-комсамольцаў.

З пачатку новага навучальнага а-адчуваюцца сур'ёзныя недахопы: сутнасць спецыялістых выкладчы-на торпу, дрэнная паставоўка выт-чай практыкі, неспрыяцельнае са-запатрабаваньня, няжыццёвасць вучальных праграм.

Студэнты тарпнянікі, на чале з с-самольскай ячэйкай, пачынаюць ш-маваць гэтыя недахопы.

На гледзячы на гіронічныя зау-некаторых прыватных тэхнікум-носна пажыццёвасці гэтага м-прыемства, комсамольская ячэй-прыцягваюць сацыялісты, давод-жыццёвасць гэтага мерапрыем-разам з наважаннем якасці на-нальных праграм.

Тарпнянікі арганізуюць шы-кую вытворчую нараду з ўдзелам с-цыялістых адміністрацыі і гаспадар-установаў, на якой дэталёва аб-авення становішча тарпнянага ад-лення. На гэтай нарадзе былі ўзя-над абстрактна сур'ёзныя недахопы д-няй вытворчай практыкі, якая ад-валася на ўстановах НКЗ, зацвер-жаецца пераход на 3-х гадовы тэр-навучальны і намячаюцца рал конк-ных мерапрыемстваў для пачепшан-навучальны.

Ішчэ з пачатку навучальнага го-тарпнянікі ўступілі ў саборніцтва-дарожным аддзяленнем полі сніку Дзякуючы гэтаму, курс справіўся-задачай; на было ніводнага студэнта-нязвышай дысцыплінай.

1930-31 г. тарпняное аддзялен-перавозіцца ў новаарганізаваны Х-міка-Тэхнічэскага тэхнікуму.

Зараз на тарпняным аддзялен-тэхнікуму на ўсіх курсах займаец-175 студэнтаў, з іх: рабочых і дзеці-рабочых—110, комсамольцаў і парты-цаў—98, лэзучат—35. Зараз тарпня-аддзяленне мае 32 выкладчыка, іх 12 спецыялістых па торпу.

Як відаць тар-іное аддзяленне тэ-нікуму ўжо досыць моцнае як а-ахону студэнства, так і па ўкомпле-таванню настаўніцтвам, гэта—на-чальная ўстанова, якая ўжо дал-тарпнянай прамысловасці Беларус-першы атрад працаўнікоў.

15-га красавіка 27 тэхнікум-тарп-нікаў, на 2 тыдні раней вызначанай тэрміну, канчаюць вучобу і ўдзяко-на ў практычную працу. Па асабіста-ініцыятыве студэнты выпускнікі на-каналі для патрэб Белторпу вытворч-праектаў на 30 тысяч рублёў.

Арганізацыя самастойнага тарпня-тэхнікуму, ці адзінага вучэбнага ком-бінату па падрыхтоўцы тарпняні-сірава сённяшняга дня.

Выпускнікі абяцаюць у сваёй што-дзённай працы дамагацца ўзма-ненню першай на Беларусі ўстанова-па падрыхтоўцы кадраў тарпняной прамысловасці.

Язеп Эцін

ЯНЫ СЕНЫНЯ ўВАХОДЗЯЦЬ У БАЯВЫ СТРОИ

Борознін

Вайнішэвіч

Зубкоў

Комлік

Ліпніцкі

Нахамкін

Плоцкі

Шчэпан

Літаратурная старонка

Ул. Маякоўскаму

ВЯЛІКІ ПОЭТА РЭВОЛЮЦЫІ

(Да гадавіны з дня смерці Ул. Ул. Маякоўскага)

Работы В. В. Маякоўскага

Разьюшаным шумам
Хвалі тамонаў.
На сьніне ў іх шастае
Крэйсэр...
Мы едзем на ім
І прыём свае новыя
Песні,
Ідучы ўжо сонечным
Рэйсам
Соцыялістычнага
Падвесьня!
Ты гэта бачыў...
Нашто-ж пасваляў?
Паплыві у вірлівы туман
Чорнае плесені,—
Ня ўзяўшы на тое
Дазволу...
Так...
Раставаньне...
Жалем бядуем...
Поэты пільма...
Усё-ж тваё
Возера слоў
Мігарыць,
Глянь,
З намі!
Жыццёвае мора
Дынаміць нябачана!
І агністыя дні
Нашай творчай
Вясны...
Крэйсерам у хвалях
Маячачы...
М. Віскажар

Пускай нам
общим памятником будет
построенный
в боях
социализм.

Сёння—роўна год з дня трагічнай смерці Ул. Ул. Маякоўскага, аднаго з лепшых творцаў пралетарскай літаратуры.

Прайшоў адвядца невялікі час пасля нявыбачнага страху ў сэрца, але гэты абмежаваны час у краіна саветаў поўны вялізных эканамічных і палітычных зрухаў.

Пралетарыят і працоўныя масы краіны саветаў, пад кіраўніцтвам левінскай партыі, з поспехам закончылі другі год 5-цігадовага плану будаўніцтва сацыялістычнай эканоміі і культуры, уступілі ў 3-ці рахунок і пераможна ператвараюць эканоміку, старую зарабавую тэхніку заманяючы металічнымі сістэмамі машынаў. Нябачанымі ў гісторыі тэмпамі творыцца жалезна-бетонны будынак камунізму.

Якраз у гэты момант будаўніцтва сацыялістычнай гаспадаркі і культуры, нявыбачна страў вывоў з строю фантэзіка пралетарскай літаратуры, аднаго з яе вялікіх будаўнікоў.

Шлях Ул. Маякоўскага—свадавы шлях. Ён перапоўнены баявымі буржуазнай культуры. Маякоўскі пасылаўся кроціў на ім. Ён асна разуменьне пачынаў на сваім творчым шляху. Таму ён гаварыў:

Но я
себя
смирять,
становясь
на горло
собственной песне.

У поэты Маякоўскага было шмат рэшт ад былога старога, буржуазнага. Гэтае старое Маякоўскі імкнуўся звышчыць і звышчаў, наступачы на „горло савадной песні“.

Ад вершаў, у якіх поета толькі хваліў рэвалюцыю, ён пераходзіць да такіх твораў, як поэма аб Леціне, „Облака в штанах“, „Хорошо“, „150.000.000“ і іншыя; становіцца на шлях пралетарскай рэвалюцыі і завуляе:

Я с теми,
кто широк
строить и мстить
В сплошной
в лихорадке будни.

На сваім творчым шляху Маякоўскі глыбіні аддаў буржуазную культуру:

Мы
тебя докажем,
мир романтик!
Вместо вер—
в душе
электричество,
пар.
Вместо нищих
Всех миров богатства прикармивать

Імпрэсіяністычную вайну Маякоўскі ўспрыняў пугром бальшавіка, зраўнеў у ёй усю расстануючую класавых сіл у гэтай расстануючы класавых сіл у Маякоўскага кіпела невялікая да буржуазіі, а таму яго „Война и мир“—шлях да вострычкі.

Бастрычківаю рэвалюцыю поета ўспрыняў сацыяльна-агрэсіўна.

Аб успрыманні Бастрычкіна Маякоўскі гаворыць наступнае:

„Примаць ці ня примаць? Така-га пытаньня для мяне ня было. Мая рэвалюцыя. Пашоў у Смольны. Працаваў. Усё, што прыходзілася.“

Будучы поэтам, які зраўнеў гарыць ірычным пошымем, Маякоўскі аб рабоце поэты гаварыў так:

У нас
поэт события берет—
описвет вчерашний гул,
а мало
ревется в завтра,
вперед,

чтоб
брюки
трещали
в шагун.

І сапраўды творчы шлях і сама творчасць Маякоўскага, асабліва апошняга часу, шмат у чым—добры прыклад для нашых моваў і пісьменнікаў.

Асуджаючы ўчынак Маякоўскага, нашыя поэты, маладыя рабочыя-удзельнікі, якія ідуць у літаратуру, павінны вывучыць і скарыстаць усё лепшае з творчасці Маякоўскага.

Ул. Ул. Маякоўскі ў сваім жыцці быў бліскі да рабочых колектываў фабрык і заводаў, да варштатаў і іх камандыраў, да моладзі і дзяцей-піянераў.

Моладзі і піянерам Маякоўскі напісаў шмат баявых песень, якія будучы доўга жыць.

Лепшае, пралетарскае ў поэзіі Маякоўскага зойме месца ў скарбніцы пралетарскай культуры. Здыскі-сьціцца надзея Уладзімера Уладзімеравіча, якому ён выказаў у словах:

Мой стих
трудом громады лет прорвет
и явится
весомо,
грубо
армию,
как в наши дни
вошел водопровод,
сработанный
еще рабами Рима.

П. Сисаю.

Поэты Маякоўскі ў тэатрах ў чырвонаармейцаў у Бастрычкінах лятэрах

Радасць

(Урвак з апавесці „Зялёная вада“)

Павуціваю на плоце павіс вечар. Апошняя прозацка зайчыкам саскочыла з чорных сьцен дэпо і растала ў сутоньні. Некалькі хвілін, бы на шляху, вечар пераважваў дзень.

Гіры хісталіся. А калі паволі туман і дым, што нязбываўся за дзень, белую крыгаю споўз на вялічэзную чашку шаль,—вечар пераважваў дзень. Сутоньне зымла ружовасьць з неба, бы вугалі пасыла пажару датэле і не гараць чырванью. А цяпер застаўся халодны прысак—шэрыя хмары. Было пратэда.

Можна што аячэрняя свежасць абдала раптам холадам, тады ўсплылі думы. Запраўце дэпо! Пашырым, значна! Новых рабочых прымуць—моладзь з фабзавучу. Старыя—што: сямья, клопат рэзвыны. Ім 7 гадзіна адбарабаны і ўсё. Яны ведаюць толькі сваю праву, а ў грамадскую працу ўцягнуць цяжка. Яшчэ з старога закускай. А тут трэба катаць на ўсе гайкі, каб усё трашчэла.

І, равуціваю з ганку, разгудыла алірышы грукі, зашатаў да стаянці. Сьпінчэла.

Уздоўж стаянці—рознакалерныя агні Мігаюць, гараць, усмываюць. Пагадаеўшы на іх, робіцца вясела, вясела.

Усё акаляючае заходзіць да вутра і настройвае сэрца на гармонічны лад. Вільно:

Вялікім дзівам кучаравілася труба. Жоўты дымам з дэпоўскай электрастанцыі. За плотам—вугальны склад. Там чымаюць цягнікі. Гулка, хуценька пырскаюць сямехам і багучы ўдала.

Глянеш на дзіжынь, шырокі размах імкненьняў. І алтаго хочацца пабегчы ўсьлед і крыкнуць:

— Шырокі размах працы! Шырокі прастор зямлі! Прымі мяне да сабе, я пабягу за цягніком у прастору! А ў пеміні аркаю ўдымаюцца эстакада для вугалю. Лётае пад’ёмны кран, пад’ёмныя грузавыя вугалем кідкі, а ў пеміні гэта здаецца, нібыта нехта вялікім ведрамі чэрпае з студні ваду. За складам багучы саставы, чырвоным трыкутнікам гараць літары. І хочацца Касмачу здыць шпакі, махаць усьлед таварнаму і радавацца ад душы.

— Гэта значыць: павязуць некуды эшалёны баравеньня, пабудуюць машыну, а жыварый сажуць недзе новы ўраджай.

— Эх, прастор чыгункі! Ну, як ня радавацца, як не кажаць цябе! Як не

алдаць і сэрца і пачуццям табе, родная чыгунка!

А ча у родная?

І выплыла тады ў памяці: 3 малых год тут жыў, з горам і пакутаю паравіўся, зросся з ёю, як сэрца з часткамі ўсяго пекла. Чалавек прывівае да працы, з ёю разам перажывае гола і крэмду, смутак і радасць, пазнае са радзёнасьцю жыць. Касмач, ці што гадзі немалая, паставіў каўнер паліто і стаў на ганку папоўскае сталовкі.

Выходзілі з вытворчае нарады. З потнымі тварамі згрудзіліся на ганку, шумелі і спрачаліся. Але Касмач сёння пасыла сходу ня прыняў удзелу ў спрэчках. Аблакаўшыся на перакладзінку ганку, задуменна глядзеў у даль. Хацелася адпачыць. За дзень намарудзіў рудзі і рукі,—а зар-э-бы ў пішы сядзець і адчуваць, як павольна прыплывае растрэчаныя за дзень над працай сіла.

Не такі час сядзець злажыўшы рукі, калі ўсё мініць жыццём, ідзе наперад. Як усьледзе саму, як не пабегчы разам з усімі і ня крыкнуць:

— Я з вамі разам! Хадзем! Гэй, шпарчэй там крокі! Запывала, запячывай песню!

Касмач першым з усіх сьвизаў горач жыцця. Таму трэба імкнуцца наперад, да лепшага, нешта тварыць. Сумленне не дазваляе сядзець!

Ужо паўсёні за плячыма, як верставых слупоў, пражытых год, а ён падарожнікам з торабу—жыццёвымі пакутамі і радасцю—мінуў іх, і дзе ня прысеўшы, бо пакуць сіла тэнь і

гэта шырокая жыццёвая дарога заве ў даль,—трэба ісьці.

— На пэнсію-б вам, Ігнатавіч! Адпачыць-бы не пашкодзіла. Старасць падыходзіць!

На Касмача так часам мажучэ рабачыня.

— Эйт! Яшчэ ня хутка прыстаць, таварыш! Сып у качагарку вугаль, прапуй! Вось яшчэ!—тады палыміе ўгару рукі і напружае мускулы!

— Ня сорама! Маладзёна, а пра адпачынак думаеш?

І той, хто сказаў пра адпачынак заароміцца. Не на настрою сказаў Ігнатавіч. Стары вунь як хоча працаваць! А тут пра пэнсію ўспамінаць і някавата перад старым робіцца. Вось так бы самому разгудынагрымець—працаваць. Там рабочы адходзіць і піскам падважыць у „працы, каб чыстым засталася сумленне“.

Даўно заціхлі галасы ўшоўшых, а Касмач стаіць на ганку і глядзіць у даль. Захапелася падумаць аднаму аб тым, аб сім каб ніхто не перабіваў.

10-гадовы пайшоў Юрка (так звалі Касмача) в чыгунку ў дэпо вучнем. Пасыла вярнулася вялікае кола жыцця і ён быў адзін з сьпіч кола, кружыўся разам з жыццём. Хілы слабенкі працаваў па 11 гадзінаў у дзень.

Галава—стопудовы цяжар, цела драцьвела, ад працы А працаваць трэба.

Тады моладзь жыла ня так, як цяпер. Зараз і школы розныя і фабзавучы,—усё ў меру. А тады... Цяжка

Рыскам у даль зима праветха, Дні прыпільні вясновае краса. Завыніла гукамі знонам пегат,— і растуць наспына карпусы

На усходнях,
Пад шапавы ветру,
Я іду імпульным муляром,
Каб зноў на два з паловай метра
У гару на дзень узняўся дом.

Мне прымяна ў працы моладому,
Поўнаму бурлівым, творчым сіл,
Радам з гэтым, вялікім муляром
У неабсяжну ўразацца сіль.

Залатое сонца з наднябесься
З рыжым ішчачына вусоў
Ласкава ў абдымаках песніцы
Сьценны нова ўврослых карпусоў.

А калі хадой нячутнай вечар,
У сінвай блізкае плаўна пахыдэе,
Будучы ніль патруджаныя плечы,
Што ад працы нагаміў за дзень.

І тады я сэрца сунакою,—
Што і я бурлівым муляром
Гэтай вась мазольнаю рукою
Удмаў у другімі ўгару дом.

Дзень за працой робіцца кароткім
Рыскамі прабагаць дні
Род я тым, што ў буднях пачы-
гокі—

Нараўе з другімі будаўнікі
Колгас „Профінтрон“.

У першых радах сацыялістычнага будаўніцтва

Паставы ЦК Усе КР(б) і СНК СССР аб чыгуначным транспарце ўзяла сярод камсамольцаў чыгуначную хваля ініцыятывы, сацыялістычнага ўдзялення ў барацьбе за рэканструкцыю чыгуначнага транспарту, за здаровы цяжкі. Камсамольцы даю Гомель арганізавалі скразную ударную бры

гаду па рамонту цяжкіх. Брыгада складаецца з камсамольцаў і працуе пад кіраваннем брыгадзіра—былога фабрычнага Макаравіча. Брыгада ўключылася ў конкурс на лепшы рамонт. За два месяцы працы брыгада ня мае вывада паўторнага рамонту.

Па вольным машыністам адрэмантаваны гэтай брыгадай цяжкія ня трэба правараць у час паездкі. У падрыхтоўцы да Усебеларускай транспартнай нарады моладзі камсамол Лепельскага павінен распаўсюдзіць вопыт лепшых, звышчым неаднаго.

На здымку: ударная брыгада рамонту цяжкіх Лепельскага павінен распаўсюдзіць вопыт лепшых, звышчым неаднаго.

У вогнішчы класавых боёў

Пролетарыі Захаду рыхтуюцца да міжнароднага рэвалюцыйнага дня

Сацыял-ашунанцы

БЕРЛІН. 12. У буйнейшай друкарні Нямеччыны, у канцы Удэштэйна ў Берліне адбыліся выбары фабрычнаму. Упяршыню выслаўлены сьпіс рэвалюцыйнай прафэсійнай атрымаў 1.544 галасы, сьпіс рэформістскіх таксама 1.544 галасы. Гэтае супаданьне колькасьці галасоў вынікала ў момант рабочых канцэрна-вядзеньня падаарнасьці ў тым, што выбарчая камісія, якая складалася выключна з рэформістаў, і туд, як ужо ў шматлікіх выпадках, прыбегла да ашуканства. На кабэльным заводзе электрычнага „А. Э. Г.“ („Усеагульнае кампанія электрычна“) ў Берліне рэформісты таксама прыбеглі да ашуканства. У той час, калі галасавала 3.068 рабочых пры адчыненьні ўрэм апазіцыі 3.140 галасоў. У час падліку галасоў 50 галасоў зноў зьнікла. Паводле агамошанага рэформістскай выніку рэвалюцыйнай прафэсійнай атрымала 1.359 супроць мінулага году 1.662 галасы, рэформістская—1.374 (у мінулым годзе—1.142), каталіцкая прафэсія—152, нацыянал-соцыялісты (фашысты)—82 галасы.

Рэвалюцыйная прафэсійная опроставала гэтыя выбары. Выкрытыя факты сапраўднага ашуканства з боку рэформістскіх на турбінным і кабэльным заводах „АЭГ“ ў Берліне яскрава дэманструюць усе методы, пры дапамозе якіх соц. фашысты сьцэнаруюць захавань свай месцы ў фабрыках.

„Забараніў“...

БЕРЛІН. 12. Начальнік берлінскай паліцыі соц. дэмакрат Грэйнінскі забараніў дэманстрацыю камсамолу ў Люкстэрне, якая павінна была адбыцца 15 красавіка.

Конфіскацыя...

БЕРЛІН. 9. Берлінскі начальнік паліцыі сацыял-дэмакрат Грэйнінскі загадаў аб канфіскацыі брошур „Працоўнае сялянства Эўропы на шляху рэвалюцыйнага дзеяньня“. Гэтая брошура выдана Эўропейскім сялянскім камітэтам і зьявілася рашэньні другога сьесіі гэтага камітэту, якая адбылася ў сьнежні ж-цы 1930 г.

32 мітынгі супроць дыктатуры Брунінга

БЕРЛІН. 12. За апошнія дні акруговы камітэт беспрацоўных рэвалюцыйнай прафэсійнай у Берліне арганізаваў 32 мітынгі протэсту супраць дыктатуры ўраду Брунінга і супроць рыхтоўкі вывада новых дыктатарскіх дэкрэтаў, якіх вывадаў супроць беспрацоўных. Гэтыя перапоўненыя мітынгі адначасова зьяўляліся падрыхтоўкай чырвонага адвага фронту к 1 мая.

У краінах капіталістычнага „працветаньня“

Беспрацоўны на вуліцы Гамбургу

Амерыканская дэлегацыя—к 1-му мая

НЬЮ-ЁРК. Дэлегацыя рабочых ПАЗП, якая будзе прысутнічаць на першамайскіх урачыстасьцях у Маскве, складаецца з 32 чалавек. Пасылка дэлегацыі арганізуе т-ва прыхільнікаў СССР. Ад’езд дэлегацыі ў СССР прызначаны на 15-IV.

10-гадовы юбілей „Ч.З.“—сьвята камсамолу Беларусі

Хоцімскі, Капыльскі, Тураўскі райкамолы недаацэньваюць важнасьці падрыхтоўкі да юбілею, ігнаруюць пастанову ЦК ЛКСМБ аб давадзеньні тыражу „Чырвонай Зьмены“ да 60 тысяч

Ва ўсю шырыню разгарнуць масавую падрыхтоўку да юбілею

Да 10-цігадовага юбілею „Чырвонай Зьмены“ засталася ўсяго 12 дзён. Аднак на мясцах падрыхтоўкі працякае вельмі марудна. Правядзеньне юбілею „Ч.З.“ павінна быць ацэньваецца. У Капыль, Тураў, Хоцімску ды інш. раёнах маса камсамольцаў і беспартыйнай працоўнай моладзі ня мае ніякага ўяўленьня аб юбілеі.

Адгэтуль задача: рэшту часу скарыстаць сапраўды па-белавому, разгарнуць належную масава-палітычную працу навокал юбілею.

Вечар, прысьвечаны юбілею „Ч.З.“, які правёў калектыў Белдзяржбуду, павінен стаць вопытам для ўсяе арганізацыі КСМ. Гэта мерапрыемства трэба перанесці ў кожны калектыў КСМ і ў кожную ячэйку саўгасу і колгасу.

З усьей настойлівасьцю павінна быць завострана ўвага на выкананьне пастановы бюро ЦК аб павялічэньні тыражу „Ч.З.“ да 60 тысяч экзэмпляраў, аб тым, што кожны камсамалец чытае свой баявы орган—„Чырвоную Зьмену“.

Юнкораўскай маса ў адзнаку юбілею „Ч.З.“ павінна прывесці самаправерку дзейнасьці нізавога друку. Выясніць, які ўдзел прымае ён у ажыццяўленьні лэзунгаў партыі і адозвы „Ч.З.“ аб тым, каб у кожным саўгасе, колгасе, МТС была шматтыражыска ці насыценная газэта. Трэба разгарнуць шырокую работу на старонках шматтыражыска і насыценнага газэты па ўважэньню ў рады юнкораў ударніцкай вытворчасьці, саўгасу і колгасу.

Ударнікі рыштываньня ў адзнаку юбілею „Ч.З.“ ідуць у камсамол

10-га сакавіка ў доме камсамолу адбыўся вечар, прысьвечаны 10-цігадоваму „Чырвонкі“.

Першае, што кідаецца ў вочы пры уваходзе ў залу, гэта—выстаўка малодшага брата „Чырвонкі“—насыценная газэта „Голас Будучы“. Па гэтай выстаўцы можна меркаваць аб тым, што лепш за ўсё газэты вядуць вялікую працу.

Дакладчык з рэдакцыі, т. Глеэр, разгарнуў перад прысутнымі ўвесь шэраг працы і барацьбы „Чырвонай Зьмены“ за перабудову народнага гаспадаркі і выкананьне 5-пціголі ў 4 гады. Ён паказаў наколькі „Чырвонай Зьмені“ зрабілася арганізатарам рабочае моладзі вакол важнейшых гаспадарча-палітычных задач нашай краіны.

Пасля дакладу „Чырвонкі“ была заслухана справаздача малодшага брата „Чырвонай Зьмены“—„Голас Будучы“. З справаздачы стала яскрава сьведчаць і дапамога „Чырвонкі“ насыценнага.

Ільічэўскай ільічэўка мае шмат дасягненьняў. Дзякуючы ёй выпрацаваныя праграмы для ўсіх курсаў, праводзіцца ў жыццё вытворча-акадэмічныя мавэрны, ударніцтва і сацыялістычна—усё гэта знайшло асьвятленьне на старонках „Голасу Будучы“.

На гэтым вечары было падарвана 16 залу ў камсамол. 16 лепшых малодшых ударніцкаў з рыштываньняў уступілі ў камсамол у адзнаку 10-цігадовага юбілею „Ч.З.“.

Вечар, праведзены камсамольскай ячэйкай Будучы, яскрава паказаў усю

МІНІН З. рэдактар шматтыражы „Робача-Вога“ заводу „Бальшавік“, стары юнкор „Ч.З.“

зацікаўленасьць моладзёжнай масы „Чырвонкай“, непасрэдную сувязь і дапамогу „Чырвонай Зьмены“ ў штодзённай працы камсамолу і рабочай моладзі.

Ініцыятыва камсамольскай ячэйкі Будучы павінна быць падхоплена астатнімі ячэйкамі і калектывамі. Саманарыткова.

Калі не забудзе, дык правядзе

Падрыхтоўка працы да Х-годзьдзя „Ч.З.“ у Тураўскай камсамольскай арганізацыі не праводзіцца. Хаця гэтак пытаньне стала на бюро РК ЛКСМБ, дзе была прынята пастаноа правесці 4 падрыхтоўчыя канфэрэнцыі па юбілею „Ч.З.“. Але, нажаль, гэтая пастаноа так і засталася толькі пастаноа. Нівольна в камсамольскіх ячэйках па юбілею яшчэ не пачала падрыхтоўкі.

Характэрны погляд на гэтую справу апорга РК ЛКСМБ, т. Кучынскага. На запатаньне ці будзе сэкратар РК т. Шапіра праводзіць падрыхтоўку кон-

фэрэнцыю, Кучынскі адказаў: „Калі не забудзе, дык правядзе“.

Адгэтуль зусім ясна тая ядбайнасьць, з якой глядзяць на гэтую важнае пытаньне п каторыя камсамольскія працаўнікі з складу РК ЛКСМБ, у той час, калі працоўныя „Чырвонай Зьмены“ у густу камсамольскай і беспартыйнай масы ідзе слаба.

Трэба зараз-жа рашуча ўдарыць па такіх поглядах камсамольскіх кіраўнікоў, якія недаацэньваюць юбілейны друк.

Пост „Ч.З.“ Міхаю

Фармат „Ч.З.“ неабходна павялічыць

„Чырвонай Зьмені“ заўсёды была і ёсьць баявым газэтай ЛКСМБ. Загранічныя газэты пытаньні заўсёды былі баявымі і дапамагалі ў працы камсамольскіх ячэй.

„Чырвонай Зьмені“ выкавала з мяне юнкора-ударніка.

Аднак, разам з усімі дасягненьнямі, „Ч.З.“ мае яшчэ рад недахопаў. Бываюць выпадкі, калі мерапрыемствы, падрыхтоўка газэтай, не

даводзіцца да канца. Рэдакцыя не-выстараджае кіруе юнкор-рухам. Міжнародны аддзел асялілі. Фармат „Чырвонай Зьмены“ зусім малы, да юбілею яго неабходна павялічыць.

Да 10-цігодзьдзя газэты мною арганізавана брыгада „Ч.З.“ і я бару на сябе абавязак арганізаваць

Г. Кугель.

Вось, дзе добра рыхтуюцца

Да 10-цігадовага юбілею „Ч.З.“ Недадзкая камсамольская ячэйка (Б. Гомельскі раён) распаўсюдзіла сярод моладзі 75 экзэмпляраў „Ч.З.“. 1 год падпісаліся 20 чал., а астатнія 3 месцы.

У сельсавеце і вёсках праведзены школы моладзі аб 10-цігодзьдзі „Чырвонкі“ і барацьбе за 60-тысячны тыраж яе.

Ячэйка складала плян правядзеньня юбілею „Ч.З.“ 25 красавіка будзе праведзена канфэрэнцыя—дыспут моладзі і чытачоў „Ч.З.“ з мэтай згуртаваць юнкораў і працоўную моладзь вакол баявога аргану ЦК ЛКСМБ на шай „Чырвонкі“.

Да дыспуту выпускаецца спецыяльная насыценная газэта, якая павінна цалкам асьвятляць вынікі працы „Ч.З.“, яе арганізатара шырокіх мас камсамолу і працоўнай моладзі на правядзеньне ў жыццё генэральнай лініі партыі. Ячэйка арганізавала пры камгасе „Комітэра“ пост „Ч.З.“ і шырока разгарнула падрыхтоўку да 10-цігадовага юбілею.

Я. Бабышка.

Мала асьвятляецца праца вайсковага камсамолу

Гаворачы аб дасягненьнях „Чырвонкі“, трэба падкрэсьліць і недахопы яе. Першы—у тым, што газэта мала змяшчае вопыту добрай працы камсамольскіх арганізацый, на якіх можна было-б вучыцца другім. Таксама мала дружалася і аб вопыце працы вайсковага камсамолу. Дагэтуль ня было яшчэ тэхнічнай старонкі, а яна вараз неабходна ў звязку з высьвутым лэзунгам па-ходу за тэхніку.

Пучынскі.

У падарунак Х-годзьдзю наладжваем працу ў колгасах

У адзнаку 10-цігадовага юбілею газэты „Чырвонай Зьмены“ юнкоры мастэчка Стараселье арганізавалі ўдарную юнкораўскую брыгаду імя „Ч.З.“ і разгарнулі шырокую масавую працу па працоўнасьці „Ч.З.“ у масы. Кантрольныя лічбы па выніцы „Ч.З.“ ужо перавышаны. Замест 48 экзэмпляраў, мы маем 54.

У колгасах „Пролетары“, „Зара“, „Новае жыцьцё“, „Соцыялізм“ і „Бальшавік“ пры непасрэднай нашай дапамозе колгаснікі разбіты на ударныя брыгады па ўсіх галінах працы.

Вылікаем на сацыялістычнае ўсё юнкораў і юнкор-брыгады „Ч.З.“

Ударная юнкор-брыгада „Ч.З.“ Генін, Росам, Арэшна.

Падрыхтоўка не разгорнута

Маславоўская і Анёўскай ячэйкі камсамолу (Капыльскі раён) не вядуць ніякай працы па падрыхтоўцы да 10-цігадовага юбілею „Чырвонай Зьмены“. Распаўсюджваньнем „Ч.З.“ сярод моладзі ніхто не займаецца. Камсамольцы не чытаюць „Ч.З.“.

Зараз-жа неабходна разгарнуць шырокую масавую працу па працоўнасьці „Ч.З.“ у моладзёжнай масы, і да яе юбілею рэалізаваць паставу ЦК ЛКСМБ аб давадзеньні тыражу „Ч.З.“ да 60 тысяч.

Дзяткор Дзєраза

Адказны рэдактар МІХ. ПЛАТАУ.

Галоўлітбел № 599